ထက် (HTET OFFICIAL) • RESEARCH MONOGRAPH

ပညာရေးဒဿနနှင့် တော်လှန်ရေး

ခွေဦးတော်လှန်ရေးရဲ့ စာသင်ခန်းများ၊ ဖက်ဒရယ်အိပ်မက်နဲ့ ထက်တို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာ တိုက်ပွဲ

စာရေးသူ: ထက်မြတ်ဇော်ရီ | **ရက်စွဲ:** 2025-12-09 | **တရားဝင် သုတေသန စာတမ်း (Official Full Version PDF)**

ခွေဦးတော်လှန်ရေးရဲ့ စာသင်ခန်းများ၊ ဖက်ဒရယ်အိပ်မက်နဲ့ ထက်တို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာ တိုက်ပွဲ — တက္ကသိုလ်မဂ္ဂဇင်းအတွင်း အထူးရေးဆွဲဖော်ပြခဲ့သော သရုပ်ဖော်ပုံ

မြန်မာ့ခွေဦးတက္ကသိုလ် (MNOU) မှ စာရေးဆရာမ ထက် ၏ ဆောင်းပါးအတွက် မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်အတွင်း အထူးရေးဆွဲဖော်ပြပေးခဲ့သော မူရင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ MNOU Magazine Official Illustration

မြန်မာ့ခွေဦးတက္ကသိုလ် (MNOU) ၃ နှစ်ပြည့် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (ဒုတိယအကြိမ်)

မြန်မာ့ခွေဦးတက္ကသိုလ် (MNOU) တည်ထောင်ခြင်း (၃) နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (ဒုတိယအကြိမ် - ၂၀၂၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ) Google Drive မဂ္ဂဇင်း ဒေါင်းလုဒ် ↗

Myanmar Nway-Oo University (MNOU) Crest

မြန်မာ့ခွေဦးတက္ကသိုလ် (Myanmar Nway-Oo University - MNOU / MYSU) တက္ကသိုလ်ကောင်စီ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် လူထုဆက်ဆံရေး ဌာနမှ ထုတ်ဝေသည့် (၃) နှစ်ပြည့် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း ရွေးချယ်ခံ ဂုဏ်ပြုဆောင်းပါး
စာရေးသူ — **ထက် (ထက်မြတ်ဇော်ရီ)** ၉ ဒီဇင်ဘာ ၂၀၂၅ (ထုတ်ဝေရက်စွဲ) Certificate of Honor ဂုဏ်ပြုဆု

ဆောင်းပါးအနှစ်ချုပ်

အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ် Transwoman စာရေးသူ ထက် ၏ မြန်မာ့ခွေဦးတက္ကသိုလ် (MNOU) (၃) နှစ်ပြည့် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းအတွက် ရေးသားခဲ့သော ရင်ဖွင့်ဆောင်းပါး။ စစ်ကျွန်ပညာရေး အဆောက်အအုံများ ပြိုလဲခြင်း၊ တော်လှန်ရေးသည် သက်ရှိထင်ရှား သမိုင်းစာအုပ်ကြီးဖြစ်လာပုံ၊ အာဏာရှင်စနစ်၏ ဖိဝါဒ၊ Transphobia နှင့် ဗမာလူမျိုးကြီးဝါဒတို့ကို တစ်ပါတည်း တိုက်ဖျက်ရေး၊ တိုင်းရင်းသား ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်နှင့် Trans ဂျင်ဒါလွတ်မြောက်ရေးတို့၏ အရင်းခံသဘောတရား တူညီမှု (Intersectionality) နှင့် အနာဂတ် ဖက်ဒရယ်ဒီမိုကရေစီ စာသင်ခန်းများ၏ စံတန်ဖိုးများကို ရဲဝံ့ပြတ်သားစွာ ဖော်ထုတ်ထားသည်။

နိဒါန်း- Inbox ထဲက စာတစ်စောင်နှင့် တော်လှန်ရေးရဲ့ တတိယမွေးနေ့

ဒီနေ့ သြဂုတ်လရဲ့ ညနေခင်းတစ်ခုမှာပေါ့။ ထက်ရဲ့ laptop screen ပေါ်မှာ email notification သံလေး တိတ်တိတ်ကလေး မြည်သွားတယ်။ ထက်က အသက် ၁၇ နှစ် အရွယ် transwoman တစ်ယောက်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နိုင်ငံရေးနဲ့ လူမှုရေးသိပ္ပံကို စိတ်ဝင်တစား လေ့လာနေတဲ့ စာရေးသူတစ်ယောက်လို့ သတ်မှတ်ရတာကို သဘောကျတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပေါ့။ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ မြန်မာ့ခွေဦးတက္ကသိုလ် (MNOU) ရဲ့ (၃) နှစ်ပြည့် မဂ္ဂဇင်းအတွက် စာမူခေါ်တဲ့ ကြေညာချက်လေး။

"တော်လှန်ရေး၊ ပညာရေးစသည့် အကြောင်းအရာများ၊ တက္ကသိုလ်အင့်အသက်များ ထုံလွှမ်းသည့် စာမူများ..." တဲ့။
စာလုံးလေးတွေကို ဖတ်ရင်း ထက်ရဲ့ အတွေးတွေက သုံးနှစ်ဆိုတဲ့ အချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခုကို ပြန်ပြီး ခုန်ဆင်းသွားတယ်။ သုံးနှစ်...။ တချို့အတွက်တော့ ဒါဟာ တိုတောင်းတဲ့ အချိန်ကာလလေးတစ်ခု ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ထက်တို့လို ခွေဦး

တော်လှန်ရေးကို ဖြတ်သန်းရင်း ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတဲ့ မျိုးဆက်အတွက်တော့ ဒီသုံးနှစ်ဆိုတာ ရာစုနှစ်တစ်ခုလောက် ရှည်ကြာပြီး အဖြစ်အပျက်တွေ၊ သင်ခန်းစာတွေ၊ နာကျင်မှုတွေ၊ မျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတဲ့ သမိုင်းတစ်မျက်နှာပဲလေ။

MNOU က သုံးနှစ်ပြည့်ပြီတဲ့။ ဒါဟာ ဘာကို ပြနေလဲဆိုတော့ ဖိနှိပ်မှုရဲ့ အမှောင်မိုက်ဆုံးအချိန်တွေမှာတောင် ပညာရေးရဲ့ မီးရှူးတိုင်ကို ငြိမ်းသတ်လို့မရဘူးဆိုတဲ့ သက်သေတစ်ခုပဲ။ စစ်အာဏာရှင်တွေက ကျောင်းတော်ကြီးတွေရဲ့ တံခါးကို သံကြိုးခတ်ပြီး ပိတ်ပစ်လိုက်ချိန်မှာ ထက်တို့က DIGITAL ကောင်းကင်ယံမှာ ကိုယ်ပိုင်တက္ကသိုလ်ကို တည်ထောင်ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့က သေနတ်နဲ့ စာသင်ခုံတွေကို ခြိမ်းခြောက်ချိန်မှာ ထက်တို့က KEYBOARD တွေ၊ SCREEN တွေနောက်ကနေ အသိပညာရဲ့ တိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲခဲ့ကြတယ်။ ဒီမဂ္ဂဇင်းအတွက် စာမူခေါ်တယ်ဆိုတာက "ငါတို့ အသက်ရှင်နေတုန်း၊ ငါတို့ သင်ယူနေတုန်း၊ ငါတို့ တွေးခေါ်နေတုန်း၊ ငါတို့ တိုက်ပွဲဝင်နေတုန်းပဲ" လို့ ကမ္ဘာကြီးကို ကြွေးကြော်လိုက်တာနဲ့ အတူတူပဲ။

ဒါကြောင့် ဒီဆောင်းပါးကို ထက် ရေးဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါဟာ MNOU ရဲ့ မွေးနေ့အတွက် လက်ဆောင်တစ်ခုလည်းဖြစ်သလို ဒီတော်လှန်ရေးမှာ ပညာရေးဆိုတဲ့အရာက ဘယ်လောက်တောင် အရေးပါတဲ့ ရှေ့တန်းတိုက်ပွဲတစ်ခုဖြစ်နေလဲဆိုတာကို သမိုင်းတင်ဖို့ ကြိုးစားမှုတစ်ခုလည်း ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့... ဒီတော်လှန်ရေးက ထက်လို ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝ၊ နိုင်ငံရေးအမြင်နဲ့ ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာကို ဘယ်လိုပုံဖော်ပေးခဲ့သလဲဆိုတဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ရင်ဖွင့်သံတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပြိုလဲသွားသောအုတ်တံတိုင်းများနောက်က ပညာရေးရဲ့အဓိပ္ပာယ်သစ်

ထက်တို့ မျိုးဆက်ဟာ စနစ်ဟောင်းရဲ့ နောက်ဆုံးလက်ကျန်တွေကို မီခဲ့တဲ့ မျိုးဆက်။ အာဏာမသိမ်းခင်က ပညာရေးစနစ်ကို ထက်တို့ ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိနေတုန်းပဲ။ အလွတ်ကျက်မှတ်ခြင်းကို ဦးစားပေးတဲ့ ဆရာက ဘုရားတစ်ဆူလို ဖြစ်နေပြီး ကျောင်းသားတွေရဲ့ ဝေဖန်ပိုင်းခြားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်း (CRITICAL THINKING) ကို ချိုးနှိမ်ထားတဲ့ ပညာရေးစနစ်တစ်ခုပေါ့။ စာသင်ခန်းတွေဆိုတာ အာဏာတည်ဆောက်ပုံ (POWER STRUCTURE) အသေးစားလေးတွေလိုပဲ။ အပေါ်ကပြောတာကို လက်ခံ၊ ပြန်မေးခွန်းမထုတ်ရ၊ အမိန့်နာခံတတ်ဖို့ သင်ပေးတဲ့ နေရာတွေ။ အဲ့ဒီတုန်းက ပညာရေးရဲ့ အဆုံးစွန်ရည်မှန်းချက်က "နိုင်ငံတော်အတွက် အသုံးဝင်တဲ့ သစ္စာရှိဝန်ထမ်းကောင်းတစ်ယောက်" ဖြစ်ဖို့ပဲ။ "နိုင်ငံတော်ကို တည်ဆောက်နိုင်တဲ့ အမှီအခိုကင်းတဲ့ နိုင်ငံသားတစ်ယောက်" ဖြစ်ဖို့ မဟုတ်ခဲ့ဘူး။

အဲ့ဒီစနစ်အောက်မှာ ထက်တို့ဟာ ကြက်တူရွေးတွေလို အလွတ်ရွတ်ပြိုင်ခဲ့ရတယ်။ သမိုင်းဆိုတာ ဘုရင်တွေရဲ့ နာမည်နဲ့ သူတို့ရဲ့ စစ်ပွဲနေ့စွဲတွေ စုစည်းထားတဲ့ မှတ်တမ်းတစ်ခုအဖြစ် သင်ယူခဲ့ရတယ်။ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဆိုတာ အစိုးရရဲ့ ဝါဒဖြန့်စာအုပ်တစ်အုပ်ထက် မပိုခဲ့ဘူး။

"ပြည်ထောင်စု" ဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့ တကယ့် အဓိပ္ပာယ်ကို ထက်တို့ ဘယ်တုန်းကမှ မသင်ခဲ့ရဘူး။ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ နာကျင်မှုတွေ၊ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်သမိုင်းတွေကို ကျောင်းစာအုပ်တွေထဲမှာ ဖတ်ခွင့်မရခဲ့ဘူး။ အရာရာဟာ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု၊ တစ်သွေးတစ်သံတစ်မိန့်စနစ်ရဲ့ အရိပ်အောက်မှာ လည်ပတ်နေခဲ့တာ။

ပြီးတော့ ထက်တို့လို LGBTQ+ တွေအတွက်ဆို ပိုတောင်ဆိုးသေးတယ်။ ကျောင်းစာအုပ်ထဲမှာ GENDER IDENTITY နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စကားတစ်လုံးမှ မပါဘူး။ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်က လက်မခံနိုင်တဲ့ "ပုံမှန်မဟုတ်သူ" တွေအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရတယ်။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကိုယ်တိုင်က ခွဲခြားဆက်ဆံမှုနဲ့ အမုန်းစကားတွေကို အားပေး၊ ပြောဆိုခဲ့ကြ၊ လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ကျောင်းတွေဟာ ထက်တို့အတွက် SAFE SPACE တစ်ခု ဘယ်တုန်းကမှ မဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ဖြစ်တည်မှုကို ဖုံးကွယ်ထားရပြီး နေ့တိုင်းလိုလို အကြောက်တရားနဲ့ နေထိုင်ခဲ့ရတဲ့ နေရာတွေ။ ပညာရေးစနစ်ကိုယ်တိုင်က ထက်တို့ကို မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ခဲ့တယ်။ ထက်တို့ရဲ့ ဖြစ်တည်မှုကို အသိအမှတ်မပြုခဲ့ဘူး။

၂၀၂၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှာတော့ အဲ့ဒီအုတ်တံတိုင်းတွေအားလုံး ပြိုကျသွားခဲ့တယ်။ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းလိုက်တာဟာ နိုင်ငံရဲ့ အနာဂတ်ကို လုယူလိုက်တာဖြစ်သလို တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ထက်တို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ အသားကျနေခဲ့တဲ့ STATUS QUO ကိုလည်း အစမှရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးလိုက်တာပဲ။

ပထမဆုံး ထက်တို့ စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြတာက အဲ့ဒီ စစ်ကျွန်ပညာရေးရဲ့ စာသင်ခန်းတွေပဲ။ CDM (CIVIL DISOBEDIENCE MOVEMENT) လှုပ်ရှားမှုမှာ ကျောင်းသားတွေ ထောင်သောင်းချီပြီး ပါဝင်ခဲ့ကြတယ်။ "NO TO MILITARY DICTATORSHIP" ဆိုတဲ့ ကြွေးကြော်သံ အောက်မှာ "WE DON'T WANT MILITARY SLAVE EDUCATION" ဆိုတဲ့ ကြွေးကြော်သံဟာ အားကောင်းမောင်းသန် ထွက်ပေါ်လာခဲ့တယ်။

အဲ့ဒီအချိန်မှာ MNOU လို ONLINE UNIVERSITY တွေ၊ FEDERAL SCHOOL တွေ ပေါ်ပေါက်လာတာဟာ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုမဟုတ်ဘူး။ ဒါဟာ လိုအပ်ချက် (NECESSITY) တစ်ခု။ ဒါဟာ တော်လှန်ရေးရဲ့ တောင်းဆိုမှုတစ်ခု။ ထက်တို့ဟာ စာသင်ခန်းတွေကို စွန့်ခွာခဲ့ပေမဲ့ ပညာရေးကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မစွန့်လွှတ်ခဲ့ဘူး။ အမှန်တကယ်တော့ အဲ့ဒီနေ့ကစပြီးမှ ထက်တို့ရဲ့ "တကယ့်" ပညာရေးခရီးက စတင်ခဲ့တာလို့ ပြောရင်တောင် ရတယ်။ ထက်တို့ဟာ အဆောက်အဦးတွေနဲ့ တံဆိပ်တွေကို မကိုးကွယ်တော့ဘူး။ အသိပညာရဲ့ တကယ့်အနှစ်သာရကို စပြီး ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြတယ်။ ZOOM MEETING တွေ၊ GOOGLE CLASSROOM တွေ၊ SIGNAL GROUP တွေဟာ ထက်တို့ရဲ့ စာသင်ခန်းအသစ်တွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က၊ ကမ္ဘာ့နေရာအသီးသီးက ကျောင်းသားတွေ၊ ဆရာတွေဟာ အတူတကွ သင်ယူခွင့်၊ ဆွေးနွေးခွင့်ရခဲ့ကြတယ်။

ဒါဟာ PARADIGM SHIFT တစ်ခုပဲ။ အပေါ်ကနေ အောက်ကို ချပေးတဲ့ ပညာရေး (TOP-DOWN EDUCATION) ကနေ အားလုံးပါဝင်တဲ့ အပြန်အလှန် သင်ယူတဲ့ ပညာရေး (PARTICIPATORY AND HORIZONTAL LEARNING) ကို ကူးပြောင်းသွားတာ။ ဆရာနဲ့ ကျောင်းသားကြားက ဆက်ဆံရေးက အာဏာရှင်ဆန်ဆန် မဟုတ်တော့ဘဲ ပိုပြီး ဒီမိုကရေစီကျလာတယ်။ ထက်တို့ မေးခွန်းတွေမေးရဲလာတယ်။ ကိုယ့်အမြင်တွေကို ပြောရဲလာတယ်။ "အဖြေမှန်" တစ်ခုတည်းကို ရှာဖွေတာထက် "စဉ်းစားတွေးခေါ်နည်း" ကို သင်ယူလာကြတယ်။ ဒါဟာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို တော်လှန်နေတာတင်မကဘူး၊ ထက်တို့ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ "အာဏာရှင်ငယ်" တွေကိုပါ တော်လှန်နေခြင်းဖြစ်တယ်။ MNOU ဟာ တက္ကသိုလ်တစ်ခုဆိုတာထက် ပိုတယ်။ ဒါဟာ အနာဂတ် ဖက်ဒရယ်ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံရဲ့ ပညာရေးစနစ် ဘယ်လိုဖြစ်သင့်တယ်ဆိုတဲ့ ရှေ့ပြေးပုံစံ (PROTOTYPE) တစ်ခုပဲ။

တော်လှန်ရေး - သက်ရှိထင်ရှား သမိုင်းစာအုပ်ကြီး

အရင်တုန်းကဆို သမိုင်းဘာသာရပ်ကို သင်ရပြီဆိုရင် ထက် တော်တော်ပျင်းတာ။ ဘယ်ခုနှစ်မှာ ဘယ်သူနန်းတက်တယ်၊ ဘယ်ခုနှစ်မှာ ဘယ်စစ်ပွဲဖြစ်တယ် ဆိုတာတွေကို အလွတ်ကျက်နေရတာကိုး။

ဒါပေမဲ့ ၂၀၂၁ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ထက်တို့ကိုယ်တိုင် သမိုင်းကို ဖန်တီးနေတဲ့သူတွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ လမ်းပေါ်ထွက်ပြီး ဆန္ဒပြခဲ့တဲ့ နေ့ရက်တိုင်းဟာ သမိုင်းရဲ့ စာမျက်နှာအသစ်တွေပဲ။ ထက်တို့ဟာ သမိုင်းကို စာအုပ်ထဲမှာ ဖတ်နေရတာမဟုတ်တော့ဘဲ ကိုယ့်ရဲ့ အသားနဲ့၊ သွေးနဲ့၊ မျက်ရည်နဲ့ ရေးထွင်းနေရတာ။

တော်လှန်ရေးဆိုတာ ထက်တို့အတွက် အကြီးမားဆုံးသော ဆရာပဲ။ ဒီတော်လှန်ရေးက ထက်တို့ကို နိုင်ငံရေးသိပ္ပံရဲ့ CONCEPT တွေကို စာတွေ့မဟုတ်ဘဲ လက်တွေ့ သင်ပေးခဲ့တယ်။

၁။ STATE AND SOVEREIGNTY (နိုင်ငံတော်နှင့် အချုပ်အခြာအာဏာ)

အာဏာသိမ်းစစ်တပ်က နိုင်ငံတော်ရဲ့ ယန္တရားတွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ပေမဲ့ ပြည်သူလူထုရဲ့ ထောက်ခံမှု (LEGITIMACY) ကို ဘယ်တော့မှ မရခဲ့ဘူး။ တကယ့် အချုပ်အခြာအာဏာဆိုတာ လက်နက်ကိုင်အင်အားစုဆီမှာ ရှိတာမဟုတ်ဘဲ ပြည်သူလူထုဆီမှာပဲ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အမှန်တရားကို ထက်တို့ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရတယ်။ NUG အစိုးရကို ပြည်သူတွေက ထောက်ခံမှု၊ CRPH/NUG FUNDRAISING တွေမှာ သန်းပေါင်းများစွာ ပါဝင်လှူဒါန်းမှုတွေဟာ "အချုပ်အခြာအာဏာသည် ပြည်သူထံမှ ဆင်းသက်သည်" ဆိုတဲ့ စကားရပ် မှန်ကန်ကြောင်းကို သက်သေပြနေခဲ့တယ်။

၂။ CIVIL DISOBEDIENCE (အာဏာဖီဆန်ရေး)

GANDHI တို့၊ MARTIN LUTHER KING JR. တို့ရဲ့ အကြောင်းကို စာထဲမှာဖတ်ဖူးရုံလောက်ပဲ ရှိခဲ့တဲ့ ထက်တို့ဟာ CDM လှုပ်ရှားမှုကြီးကို ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြတယ်။ အကြမ်းမဖက်တဲ့နည်းနဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားတစ်ခုလုံးကို ရပ်တန့်သွားအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ ပြည်သူ့စွမ်းအား (PEOPLE'S POWER) ရဲ့ ကြီးမားမှုကို ထက်တို့ နားလည်ခဲ့ရတယ်။

၃။ FEDERALISM (ဖက်ဒရယ်စနစ်)

ဒါကတော့ တော်လှန်ရေးက ပေးတဲ့ အကြီးမားဆုံး သင်ခန်းစာပဲ။ အရင်က "ပြည်ထောင်စု" ဆိုတာ ဗမာတွေက အကြီးအကဲလုပ်ပြီး ကျန်တဲ့တိုင်းရင်းသားတွေက "ညီငယ်" တွေအဖြစ် နေထိုင်ရတဲ့ စနစ်တစ်ခုလို ထက်တို့ နားလည်ထားခဲ့ကြတာ။ ဒါဟာ စစ်အစိုးရတွေက နှစ်ပေါင်းများစွာ ထည့်သွင်းပေးလိုက်တဲ့ အဆိပ်အတောက်ပဲ။ တော်လှန်ရေးဖြစ်လာတော့မှ ကချင်၊ ကရင်၊ ကရင်နီ၊ ချင်း၊ ရခိုင်၊ ရှမ်း စတဲ့ တိုင်းရင်းသား ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေရဲ့ ဆယ်စုနှစ်နဲ့ချီတဲ့ တော်လှန်ရေးသမိုင်းတွေ၊ သူတို့ရဲ့ နာကျင်ခံစားမှုတွေ၊ သူတို့ရဲ့ ဖက်ဒရယ်အိပ်မက်တွေကို ထက်တို့ စပြီး လေးလေးနက်နက် လေ့လာဖြစ်ခဲ့တယ်။ TWITTER SPACE တွေ၊ CLUBHOUSE SESSION တွေမှာ တိုင်းရင်းသားလူငယ်တွေနဲ့ တိုက်ရိုက်စကားပြောခွင့်ရခဲ့တယ်။ သူတို့ရဲ့ အသံတွေကို ကြားခွင့်ရခဲ့တယ်။ "တန်းတူညီမျှခြင်း" နဲ့ "ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်" ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေရဲ့ တကယ့်အဓိပ္ပာယ်ကို စပြီး သဘောပေါက်လာခဲ့တယ်။ ဖက်ဒရယ်ဆိုတာ နိုင်ငံတွင်းကနေ ခွဲထွက်ဖို့ကြိုးစားတာမဟုတ်ဘဲ မတူကွဲပြားမှုတွေကို အသိအမှတ်ပြုရင်း အတူတကွ ပိုမိုခိုင်မာတဲ့ ပြည်ထောင်စုတစ်ခုတည်ဆောက်ဖို့ ကြိုးစားခြင်းဖြစ်တယ်ဆိုတာကို နှလုံးသားထဲကနေ ယုံကြည်လာခဲ့တယ်။

ဒီတော်လှန်ရေးက ပေးတဲ့ ပညာရေးဟာ MNOU ရဲ့ စာသင်ခန်းတွေထဲမှာသာမက လမ်းမပေါ်က သပိတ်စစ်ကြောင်းတွေထဲမှာ၊ ONLINE CAMPAIGN တွေရဲ့ COMMENT SECTION တွေထဲမှာ၊ တော်လှန်ရေးရဲဘော်တွေ နေထိုင်တဲ့ တောတောင်တွေထဲမှာ၊ အကျဉ်းထောင်တွေရဲ့ နံရံတွေကြားမှာ... နေရာတိုင်းမှာ ရှိနေခဲ့တယ်။ ထက်တို့ဟာ စာမေးပွဲတွေကို ဖြေဆိုနေရတာမဟုတ်ဘူး။ ဘဝနဲ့ရင်းပြီး နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သင်ယူတိုက်ပွဲဝင်နေကြတာ။ ဒီသင်ယူမှုကနေ ရလာတဲ့ အသိပညာက စာအုပ်တွေထဲက အသိပညာထက် အများကြီး ပိုပြီး နက်ရှိုင်းတယ်၊ ပိုပြီး အစစ်အမှန်ကျတယ်။

ထက်တို့ရဲ့အတ္တလက္ခဏာ၊ ဖက်ဒရယ်လစ်ဇင်အနာဂတ်ရဲ့စာသင်ခန်း

အခု... ထက် ကိုယ်တိုင်နဲ့ အနီးစပ်ဆုံး အပိုင်းကို ရောက်လာပါပြီ။ ဒီတော်လှန်ရေးက ထက်ရဲ့ နိုင်ငံရေးအမြင်ကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သလို ထက်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဘဝနဲ့ ဖြစ်တည်မှုကိုပါ ပိုပြီး ခိုင်မာစေခဲ့တယ်။ ထက်ဟာ TRANSWOMAN တစ်ယောက်။ ပြောရရင် မြန်မာ့လူ့ဘောင်ရဲ့ သတ်မှတ်ချက်အရ "ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့" နေရာမှာ ရှိနေတဲ့သူတစ်ယောက်ပေါ့။ ကိုယ့်ရဲ့ GENDER IDENTITY ကြောင့် အမြဲတမ်း မေးခွန်းထုတ်ခံရတယ်။ ခွဲခြားဆက်ဆံခံရတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်ရှိသလို ခံစားရအောင် ပတ်ဝန်းကျင်က တွန်းပို့ခြင်းကို ခံခဲ့ရတယ်။ "ယောကျ်ားလေးဆို ယောကျ်ားလေးလိုနေ၊ မိန်းကလေးဆို မိန်းကလေးလိုနေ" ဆိုတဲ့ BINARY NORM တွေကြားမှာ ထက်တို့လို လူတွေအတွက် နေရာမရှိခဲ့ဘူး။

စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆိုတာကလည်း အဲ့ဒီလိုပဲ။ သူဟာ အရာအားလုံးကို ထိန်းချုပ်ချင်တယ်။ သူ့ရဲ့ "စံ" နဲ့ မကိုက်ညီတဲ့အရာမှန်သမျှကို ဖျက်ဆီးပစ်ချင်တယ်။ စစ်တပ်ရဲ့ ဝါဒ (IDEOLOGY) ဟာ အင်မတန်မှ PATRIARCHAL (ဖိုဝါဒ) ဆန်တယ်၊ HOMOPHOBIC (လိင်တူချစ်သူကို မုန်းတီးသော) ဖြစ်တယ်၊ TRANSPHOBIC (လိင်ပြောင်းချစ်သူကို မုန်းတီးသော) ဖြစ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ အမြင်မှာ "တပ်မတော်" ဆိုတာ ယောကျ်ားပီသခြင်းရဲ့ အမြင့်ဆုံးပုံစံပဲ။ သူတို့ တည်ဆောက်ချင်တဲ့ နိုင်ငံတော်ဆိုတာလည်း သူတို့လိုပဲ တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်ရမယ်၊ အမိန့်နာခံရမယ်၊ မတူကွဲပြားမှုတွေကို လက်မခံဘူး။

ဒါကြောင့် ဒီဇွေဦးတော်လှန်ရေးဟာ ထက်အတွက် နိုင်ငံရေးလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲသာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါဟာ ထက်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲ (PERSONAL LIBERATION) လည်း ဖြစ်တယ်။ ထက်တို့ ကြွေးကြော်နေတဲ့ "ဖက်ဒရယ်ဒီမိုကရေစီ" ဆိုတာရဲ့ အနှစ်သာရက "မတူကွဲပြားမှုတွေကို အသိအမှတ်ပြုခြင်း (RECOGNITION OF DIVERSITY)" ပဲလေ။

ထက် သဘောပေါက်လာတာတစ်ခုက... ထက်ရဲ့ ကိုယ့် GENDER IDENTITY ကို ကိုယ်တိုင်သတ်မှတ်ခွင့်အတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေရခြင်းဟာ တိုင်းရင်းသား ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့် (SELF-DETERMINATION) အတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေခြင်းနဲ့ အခြေခံသဘောတရားမှာ အတူတူပဲဆိုတာကိုပဲ။ ဗမာမဟုတ်တဲ့ တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်ကို "မင်းတို့ ဗမာစကားပဲ ပြောရမယ်၊ ဗမာ့ယဉ်ကျေးမှုကိုပဲ လိုက်နာရမယ်" လို့ အတင်းအကျပ် ဖိအားပေးတာဟာ ထက်လို TRANSWOMAN တစ်ယောက်ကို "မင်း ယောကျ်ားလေးပဲ၊ ယောကျ်ားလေးလိုပဲ ဝတ်စားနေထိုင်ရမယ်" လို့ ဖိအားပေးတာနဲ့ ဘာမှမခြားဘူး။ နှစ်ခုလုံးဟာ လူတစ်ဦး (သို့မဟုတ်) လူတစ်စုရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာ (IDENTITY) ကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ အာဏာသုံးပြီး အတင်းအကျပ် ပုံသွင်းဖို့ ကြိုးစားနေတာပဲ။

ဒီတော်လှန်ရေးက INTERSECTIONALITY ရဲ့ အရေးကြီးပုံကို ထက်ကို သင်ပေးခဲ့တယ်။ ဆိုလိုတာက လူတစ်ယောက်ဟာ ဖိနှိပ်မှုတွေကို ရှုထောင့်တစ်ခုတည်းကနေ ခံစားရတာ မဟုတ်ဘူး။

Intersectionality (ဖိနှိပ်မှုများ ထပ်တူကျဆုံစည်းခြင်း) ဥပမာ:
ကချင်ပြည်နယ်က TRANSWOMAN တစ်ယောက်ဆိုရင် သူဟာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ရဲ့ ဖိနှိပ်မှုကို ခံစားနေရသလို တိုင်းရင်းသားဖြစ်လို့ ခွဲခြားဆက်ဆံခံရနိုင်တယ်၊ အမျိုးသမီးဖြစ်လို့ ခွဲခြားဆက်ဆံခံရနိုင်တယ်၊ TRANSWOMAN ဖြစ်လို့ ခွဲခြားဆက်ဆံခံရနိုင်တယ်။ ဒီဖိနှိပ်မှုတွေအားလုံးဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်စပ်နေတယ်။
ဒါကြောင့် တော်လှန်ရေးအောင်မြင်တယ်ဆိုတာ စစ်အာဏာရှင်ကို ဖြုတ်ချနိုင်ရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို မွေးထုတ်ပေးလိုက်တဲ့ ဖိဝါဒ၊ လူမျိုးကြီးဝါဒ၊ ဘာသာရေးအစွန်းရောက်မှု၊ ကျားမခွဲခြားမှု စတဲ့ အမြစ်တွယ်နေတဲ့ စနစ်ဟောင်းတွေ အားလုံးကိုပါ တစ်ပါတည်း တော်လှန်ပစ်နိုင်မှ တကယ့်အောင်ပွဲ အစစ်အမှန်ကို ရမှာ။ ဒါဖြင့် အနာဂတ်မှာ ထက်တို့ တည်ထောင်မယ့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုရဲ့ ပညာရေးစနစ်ဟာ ဘယ်လိုဖြစ်ရမလဲ။

MNOU က စတင်ပေးလိုက်တဲ့ လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ထက်တို့ ဘယ်လိုရှေ့ဆက်ကြမလဲ။

၁။ INCLUSIVE CURRICULUM (အားလုံးပါဝင်သောသင်ရိုးညွှန်းတမ်း)

ကျောင်းစာအုပ်တွေထဲမှာ တိုင်းရင်းသားအားလုံးရဲ့ သမိုင်းနဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို တန်းတူရည်တူ ဖော်ပြရမယ်။ GENDER AND SEXUALITY (ကျားမရေးရာနှင့် လိင်စိတ်ခံယူမှု) အကြောင်းကို သိပ္ပံနည်းကျ သင်ကြားပေးရမယ်။ LGBTQ+ တွေဟာ ပုံမှန်မဟုတ်သူတွေ မဟုတ်ဘဲ လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ မတူကွဲပြားမှုထဲက တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ကလေးဘဝကတည်းက သင်ကြားပေးရမယ်။

၂။ CRITICAL THINKING AND CIVIC EDUCATION (ဝိုင်းခြားဝေဖန်တွေးခေါ်မှုနှင့် နိုင်ငံသားကျင့်ဝတ်)

အလွတ်ကျက်စနစ်ကို လုံးဝဖျက်သိမ်းပြီး ကျောင်းသားတွေကို မေးခွန်းထုတ်တတ်အောင်၊ ကိုယ်ပိုင်အမြင်ရှိအောင်၊ ဒီမိုကရေစီရဲ့ တန်ဖိုးတွေကို နားလည်အောင် သင်ကြားပေးရမယ်။ အစိုးရကို ဝေဖန်နိုင်တဲ့ အာဏာကို စောင့်ကြည့်နိုင်တဲ့ တက်ကြွတဲ့ နိုင်ငံသားတွေ (ACTIVE CITIZENS) ဖြစ်လာအောင် လေ့ကျင့်ပေးရမယ်။

၃။ SAFE AND DEMOCRATIC SCHOOL ENVIRONMENTS (လုံခြုံပြီး ဒီမိုကရေစီကျသောကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်)

ကျောင်းတွေဟာ ကျောင်းသားတိုင်းအတွက် အထူးသဖြင့် LGBTQ+ ကျောင်းသားတွေ၊ မသန်စွမ်းကျောင်းသားတွေ၊ ဒေသတစ်ခုရဲ့ ဌာနေတိုင်းရင်းသားမဟုတ်သော အခြားတိုင်းရင်းသားကျောင်းသားတွေအတွက် လုံခြုံတဲ့ နေရာ (SAFE SPACE) ဖြစ်ရမယ်။ ကျောင်းတွင်း အနိုင်ကျင့်မှု (BULLYING) နဲ့ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုတွေကို တားဆီးတဲ့ ခိုင်မာတဲ့မူဝါဒစည်းမျဉ်းတွေ ချမှတ်ရမယ်။ ဆရာ၊ ဆရာမနဲ့ အခြားအဆင့်လူတွေကိုပါ အကျုံးဝင်တဲ့စည်းမျဉ်းတွေဖြစ်ရမယ်။ ကျောင်းသားသမဂ္ဂတွေကို လွတ်လပ်စွာ ဖွဲ့စည်းခွင့်ပေးရမယ်။

ဒီအိပ်မက်ဟာ အဝေးကြီးမှာ ရှိနေသေးတယ်လို့ ထင်ရနိုင်ပေမဲ့ MNOU လို တော်လှန်ရေးကာလအတွင်း ပေါက်ဖွားလာတဲ့ တက္ကသိုလ်တွေက ဒီအိပ်မက်ရဲ့ ပထမဆုံး အုတ်မြစ်တွေကို ချပေးနေတာပဲ။ ဒီမှာ သင်ယူနေတဲ့ ထက်တို့ ကျောင်းသားတွေဟာ ဒီတန်ဖိုးတွေကို ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကျင့်သုံးရင်း အနာဂတ်အတွက် ပြင်ဆင်နေကြတာ။

နိဂုံး- ဆွေဦးရဲ့မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ဆီကနေ အနာဂတ်အတွက် စာတစ်စောင်

ဒီဆောင်းပါးကို အဆုံးသတ်ရတော့မယ်ဆိုတော့ ထက် ဘာပြောချင်လဲ။ ထက်တို့ဟာ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ မျိုးဆက် (LOST GENERATION) မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုပဲ အကျယ်ကြီးအော်ပြီး ပြောလိုက်ချင်တယ်။ လူတချို့က ပြောကြတယ်။ တော်လှန်ရေးကြောင့် ကလေးတွေ ကျောင်းမတက်ရတော့ဘူး၊ ပညာရေးတွေ နောက်ကျကျန်ခဲ့ပြီတဲ့။ ဟုတ်တယ်၊ ထက်တို့ဟာ အုတ်တံတိုင်းရှိတဲ့ ကျောင်းတွေ၊ လက်မှတ်တွေပေးတဲ့ ဘွဲ့တွေကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထက်တို့ ရလိုက်တာတွေက အဲ့ဒါတွေထက် အများကြီး ပိုတန်ဖိုးရှိတယ်။

ထက်တို့ဟာ RESILIENCE (ပြန်လည်ထူထောင်နိုင်စွမ်း) ကို သင်ယူခဲ့ရတယ်။ ကြောက်ရွံ့မှုကြားကနေ ရဲစွမ်းသတ္တိကို မွေးမြူတတ်ခဲ့တယ်။ အတ္တတွေကို ဘေးဖယ်ပြီး အများအတွက် ပေးဆပ်တတ်တဲ့ COMMUNITY SPIRIT ကို နားလည်ခဲ့တယ်။ ကိုယ့်နိုင်ငံရဲ့ သမိုင်းကို ကိုယ်တိုင်ရေးခွင့်ရခဲ့တယ်။ ကမ္ဘာ့မြေပုံပေါ်က MYANMAR ဆိုတဲ့ နိုင်ငံလေးတစ်ခုရဲ့ အနာဂတ်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့ လက်ထဲမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ ကြီးမားတဲ့ တာဝန်ကို ခံယူတတ်လာခဲ့တယ်။ ဒါတွေအားလုံးက ဘယ်ကျောင်းစာအုပ်ထဲမှာမှ ရှာလို့ရမယ့် သင်ခန်းစာတွေ မဟုတ်ဘူး။

MNOU ရဲ့ ၃ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ဟာ ထက်တို့ရဲ့ ခံနိုင်ရည်အားနဲ့ မပြီးဆုံးသေးတဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေရဲ့ အထိမ်းအမှတ်တစ်ခုပဲ။

တစ်နေ့နေ့မှာ... ဒီတော်လှန်ရေးကြီး အောင်မြင်တဲ့အခါ ထက်တို့ဟာ ONLINE စာသင်ခန်းတွေကနေ ရုပ်ဝတ္ထုရှိတဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီးတွေဆီကို ပြန်သွားကြရမယ်။ အဲ့ဒီနေ့ကျရင် MNOU မှာ သင်ယူခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားဟောင်းတွေဟာ အခြားကျောင်းသားတွေနဲ့မတူတဲ့ အမာရွတ်တွေ၊ အတွေ့အကြုံတွေ၊ အသိပညာတွေကို သယ်ဆောင်သွားကြလိမ့်မယ်။ ထက်တို့ဟာ ဒီနိုင်ငံရဲ့ အနာဂတ်ကို တည်ဆောက်မယ့် ပညာတတ်တွေ၊ ခေါင်းဆောင်တွေ၊ တက်ကြွလှုပ်ရှားသူတွေ ဖြစ်လာကြလိမ့်မယ်။ ထက်တို့ တည်ဆောက်မယ့် နိုင်ငံတော်သစ်မှာ...

- ⛰️ ကချင်တောင်တန်းပေါ်က ကောင်မလေးတစ်ယောက်က သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဘာသာစကားနဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုခွင့်ရှိရမယ်။ သူ့ဒေသမှာ သူ့ဘာသာစကားနဲ့ ပြောဆိုနိုင်ရမယ်။
- 🌿 ကရင်ပြည်နယ်က ကောင်မလေးတစ်ယောက်က သူ့ရဲ့ သမိုင်းအမှန်ကို လွတ်လပ်စွာ သင်ယူခွင့်ရှိရမယ်။
- 🌊 ရခိုင်ပြည်က ကောင်မလေးတစ်ယောက်က သူ့ရဲ့သမိုင်းကြောင်းကို မှန်ကန်စွာ သိရှိ သင်ယူနိုင်ရမယ်။
- 🏳️‍⚧️ ပြီးတော့... ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အပါအဝင် တက္ကသိုလ်တိုင်းရဲ့ ကျောင်းစာသင်ခန်းမှာ ထက်လို TRANSWOMAN တစ်ယောက်အတွက် ကိုယ့်ရဲ့ဖြစ်တည်မှုကို ဂုဏ်ယူစွာနဲ့ လုံခြုံစွာ စာသင်ကြားခွင့် ရှိရမယ်။

ဒါဟာ ထက်တို့ ဆွေဦးတော်လှန်ရေးမျိုးဆက်ရဲ့ အိပ်မက်ပဲ။ MNOU ဆိုတာ အဲ့ဒီအိပ်မက်ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ပေးနေတဲ့ နေရာတွေထဲက တစ်ခုပဲ။

ဒါကြောင့် ဒီတော်လှန်ရေးရဲ့ စာသင်ခန်းတွေထဲမှာ ဆက်ပြီး သင်ယူကြပါစို့။ ဆက်ပြီး တွေးခေါ်ကြပါစို့။ ဆက်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်ကြပါစို့။

“HAPPY 3RD ANNIVERSARY, MNOU!!”
နင်ဟာ တက္ကသိုလ်တစ်ခုထက် အများကြီး ပိုပါတယ်။ နင်ဟာ အမှောင်ထဲက အလင်းရောင်၊ ပြာပုံထဲက ဖီးနစ်ဂျက်၊ ပြီးတော့ ထက်တို့အားလုံးရဲ့ မကျဆုံးသော ဆွေဦးတော်လှန်ရေးရဲ့ နှလုံးသားတစ်ခုပဲ ဖြစ်တယ်။

မြန်မာ့ဆွေဦးတက္ကသိုလ် (၃) နှစ်ပြည့် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်အပြည့်အစုံ တက္ကသိုလ်ကောင်စီ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် လူထုဆက်ဆံရေးဌာနမှ ထုတ်ဝေသည့် ဒုတိယအကြိမ် မဂ္ဂဇင်း
Google Drive မှ ဒေါင်းလုဒ်ရယူရန် ↗

မြန်မာ့ဆွေဦးတက္ကသိုလ် (MNOU) ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာ — စာရေးဆရာမ ထက်

မြန်မာ့ငွေဦးတက္ကသိုလ်၏ နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း (၂၀၂၅-၂၀၂၆) တရားဝင် ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာ (ရက်စွဲ- ၂၀၂၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၉ ရက်) Signatures: Vice Chancellor & Head of PR Dept

သမိုင်းဝင် စာမူပေးပို့လွှာနှင့် တက္ကသိုလ်၏ အထူးချွင်းချက် မှတ်တမ်း

MNOU စာမူခေါ်ယူခြင်း ကြေညာချက် (စာအမှတ်၊ ပညရ/ မနဥတ/ကြေညာ /၂၀၂၅ (၀၀၄)) — ၂၀၂၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်

Editorial Special Exemption

စာမူပေးပို့လွှာ ကောက်နုတ်ချက်: *"မြန်မာ့ငွေဦးတက္ကသိုလ်၏ (၃) နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်မဂ္ဂဇင်းအတွက် စာမူခေါ်ယူသည့် ကြေညာချက် (စာအမှတ်၊ ပညရ/ မနဥတ/ကြေညာ /၂၀၂၅ (၀၀၄)) ကို လေးစားစွာတွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုကြေညာချက်အရ ကျွန်မ 'ထက်' ၏ 'ငွေဦးတော်လှန်ရေးရဲ့ စာသင်ခန်းများ၊ ဖက်ဒရယ်အိပ်မက်နဲ့ ထက်တို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာ တိုက်ပွဲ' အမည်ရှိ ဆောင်းပါးကို မဂ္ဂဇင်းတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် ပူးတွဲပေးပို့အပ်ပါသည်။"*

အယ်ဒီတာအဖွဲ့၏ အထူးချွင်းချက် ခွင့်ပြုချက်: မူရင်းကြေညာချက် စည်းမျဉ်း (၂) အရ စာမူသည် ပြည်ထောင်စု font ၁၂ ဖြင့် ၂ မျက်နှာအတွင်းသာ ကန့်သတ်ထားသော်လည်း တော်လှန်ရေး ပညာရေးဒဿနနှင့် ဂျင်ဒါလွတ်မြောက်ရေး သီအိုရီ အကြောင်းအရာ လိုအပ်ချက်အရ စာမူရှည်လျားခဲ့ပါသည်။ မြန်မာ့ငွေဦးတက္ကသိုလ် (MNOU) အယ်ဒီတာအဖွဲ့မှ စာမူ၏ လေးနက်ခိုင်မာမှုကြောင့် *အထူးချွင်းချက် (Editorial Special Exemption)* ဖြင့် စာမူအပြည့်အစုံကို လက်ခံဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

စာမူခ မယူဘဲ လှူဒါန်းခြင်း: မဂ္ဂဇင်းမှ သတ်မှတ်ချီးမြှင့်သော စာမူခ ချီးမြှင့်ငွေ (၂၀၀၀၀ ကျပ်) အား စာရေးဆရာမ ထက် မှ လက်ခံရယူခြင်းမရှိဘဲ တက္ကသိုလ်၏ ပညာရေးခရီးအတွက် စေတနာလက်ဆောင်အဖြစ် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

Real Name: Htet Myat Ekri Pen Name: Htet Myat Ekri Nick Name: ထက် (Htet) Telegram: @htetmmofficial Channel: IdeaHub

---

© 2026 Htet Myat Ekri (ထက်). All Rights Reserved.

Official Portal: https://htetofficial.github.io | Emails: htethtet2025ideahub@gmail.com, htetmyatekri@icloud.com